

**Τρίτη 25 Μαρτίου. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας.**

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ

Τῇ παραμονῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῶν ὥρῶν ἀρχόμεθα εὐθὺς τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ τῆς ἑορτῆς ἄνευ μετανοιῶν καὶ στιχολογίας, οὕτω:

Λαμβάνει καιρὸν ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος, καὶ ἐνδύονται τὰς στολὰς αὐτῶν· ἐξελθὼν δὲ ὁ διάκονος λέγει· *Εὐλόγησον δεσπότη, καὶ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς...ὁ δὲ προεστῶς τὸ· Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ἐκ γ'καὶ ἀναγινώσκει τὸν προοιμιακόν, μεθ' ὃν συναπτὴ μεγάλη. Καὶ εὐθὺς τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἐν ᾧ ἰστῶμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· Μεγαλορρήμων Φαρισαῖος... δὶς, τὸ δὲ μαρτυρικὸν οὐ ψάλλεται· εἶτα τὰ γ' προσόμοια τοῦ Τριωδίου· Μέσον διῦππεύοντες σήμερον...Πάθη ταπεινώσωμεν...Νῦν τὸν Σταυρὸν προσκυνοῦντες...καὶ τῆς ἑορτῆς τὰ γ' προσόμοια· Βουλὴν προαιώνιον... Φαίνη μοι ὡς ἄνθρωπος...Θεὸς ὅπου βούλεται...ποιοῦντες αὐτὰ ε', ἥτοι δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα. Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ...Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, τὸ· Φῶς ἰλαρόν...Εἶτα τὰ δύο ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου· **α'**. Εἶπε Κύριος ὁ Θεός...(Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφάλαιον Η' 21-22, Θ' 1-7) καὶ **β'**. Υἱὸς δίκαιος γεννᾶται...(Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφάλαιον ΙΑ' 19-31, ΙΒ' 1-6), καὶ τὰ γ' ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς· **α'**. Εξῆλθεν, Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος...(Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφάλαιον ΚΗ' 10), **β'**. Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης...(Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφάλαιον ΜΓ' 27), **γ'**. Ἡ σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον...(Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφάλαιον Θ' 1). Εἰθ' οὕτως τὸ· Κατευθυνθήτω...καὶ ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων. Κοινωνικόν· Γεύσασθε καὶ ἴδετε...Εἶτα τὸ· Εὐλογήσω τὸν Κύριον...Γίνονται δὲ καὶ αἱ συνήθεις γ' μεγάλαι μετάνοιαι εἰς τὸ*

Κατευθυνθήτω...εἰς τὸ· *Νυν αἱ δυνάμεις...* καὶ εἰς τὸ· *Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...* ὡς ἔθος.

Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τῆς λειτουργίας, εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν καὶ ἐσθίομεν ἔλαιον πίνοντες καὶ οἶνον, διὰ τὴν δόξαν καὶ ἀντίληψιν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ διὰ τὸν κόπον τῆς ἀγρυπνίας.

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Τῇ δὲ παραμονῇ ἐσπέρας, περὶ ὥραν πρώτην τῆς νυκτός, σημαίνει καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Εὐλογοῦντος δὲ τοῦ ἱερέως ἀναγινώσκομεν χῦμα καὶ ἄνευ μετανοιῶν τὸ μέγα ἀποδεῖπνον, λέγοντες ἀντὶ τῶν συνήθων τροπαρίων, εἰς μὲν τὸ β' τρισάγιον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· *Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον...* χῦμα, εἰς δὲ τὸ γ' τρισάγιον τὸ κοντάκιον αὐτῆς· *Τῇ ὑπερμάχῳ...* ἀναγινώσκομεν δὲ τὸ μέγα ἀποδεῖπνον μέχρι τῆς δοξολογίας συμπεριλαμβανομένης. Καὶ μετὰ τῷ· *Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ...* ἐξερχόμεθα εἰς τὸν νάρθηκα ποιῶντες τὴν συνήθη λιτὴν, καὶ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· *Τῷ ἔκτω μηνί...* Ἐν τῷ μηνί τῷ ἔκτω...*Ἀπεστάλη ἄγγελος...* Δόξα...*Καὶ νῦν...* τὸ ἰδιόμελον· *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ...* Καὶ λέγει ὁ ἱερεὺς τὰς συνήθεις δεήσεις καὶ εὐχὰς τῆς λιτῆς.

Εἶτα εἰσερχόμεθα ἐν τῷ ναῷ ψάλλοντες τὰ ἀποστιχα τῆς ἑορτῆς· *Τῷ ἔκτω μηνί ἀπεστάλη ὁ ἀρχάγγελος...* *Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω...* *Ἴδου ἡ ἀνάκλησις...* Δόξα...*Καὶ νῦν...* τὸ ἰδιόμελον· *Σήμερον χαρὰς Εὐαγγέλια...* *Τὸ Νῦν ἀπολύεις...* καὶ τὸ τρισάγιον. Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· *Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον...* ἐκ τρίτου. Καὶ γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, καὶ ἡ διάδοσις κατὰ τὸν τύπον. Εἶτα χῦμα τὸ· *Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...* ἐκ γ'. Δόξα...*Καὶ νῦν...* ὁ ἥμισυ ψαλμὸς· *Εὐλογῆσω τὸν Κύριον...* τὸ· *Πλούσιοι ἐπτώχευσαν...* καὶ τίθεται ἀνάγνωσις εἰς τὸν λόγον τῆς ἑορτῆς. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν, εὐθύς τὸ· *Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ...* καὶ ὁ ἐξάψαλμος, καὶ οὕτω ἀρχόμεθα τοῦ ὄρθρου.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, τὸ Θεὸς Κύριος...καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον...ἐκ γ'. Εἶτα στιχολογοῦμεν τρία καθίσματα ὡς ἔθος, καὶ τὸν πολυέλεον. Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν (Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου), κάθισμα τοῦ Τριωδίου τοῦ κὺρ Ἰωσήφ· *Ἐγκρατεία λαμπρύναντες...Δόξα...τὸ κάθισμα τοῦ κὺρ Θεοδώρου· Ὡσπερ ζωὴν τῆς Κτίσεως...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ· Χαῖρε ἡ δι' Ἀγγέλου...* Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν (ΙΑ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου), κάθισμα τῆς ἑορτῆς· Ὁ μέγας στρατηγός...Δόξα...Καὶ νῦν· τὸ αὐτό...Μετὰ τὴν γ' στιχολογίαν (ΙΒ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου), κάθισμα τῆς ἑορτῆς· Σήμερον ἅπασα...Δόξα...Καὶ νῦν· τὸ αὐτό...Εἶτα ὁ πολυέλεος μεθ' ὄν κάθισμα τῆς ἑορτῆς· *Γαβριήλ ἐξ οὐρανοῦ...Δόξα τὸ αὐτό...Καὶ νῦν· Ἀπεστάλη Γαβριήλ...Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. Προκείμενον· Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας...Στίχος· Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν. Τὸ Πᾶσα πνοή...Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· Ἀναστᾶσα Μαριάμ... Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· Ταῖς τῆς Θεοτόκου...Καὶ νῦν· τὸ αὐτό...Εἰς τὸν στίχον τὸ ἰδιόμελον· Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ...*

Εἶτα ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν· λέγομεν δὲ τοὺς μὲν εἰρμούς ἐκ δευτέρου, τὰ δὲ τροπάρια εἰς ιβ' καὶ μεθ' ἑκάστην ὥδην αὐθις τὸν εἰρμὸν αὐτῆς ὡς καταβασίαν. Οὐ λέγομεν δὲ στίχους ἐκ τῆς στιχολογίας, ἀλλὰ τοὺς μὲν εἰρμούς ἄνευ τινὸς στίχου, τὰ δὲ τροπάρια μετὰ τοῦ Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ Δόξα...καὶ τὸ Καὶ νῦν...Τὰ δὲ τριώδια τῆς ἡμέρας κατάλιμπάνονται. Ἀπὸ γ' ὥδης κάθισμα τῆς ἑορτῆς· Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ... Δόξα...Καὶ νῦν· τὸ αὐτό...Ἀφ' ἑκτῆς, χῦμα τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· *Τῆ Ὑπερμάχῳ...καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς· Ἄγγελος πρωτοστάτης...Ἡ τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται μόνη ἢ θ' ὥδῃ τῆς ἑορτῆς εἰς ιδ'· λέγομεν δὲ καὶ πρὸ τοῦ εἰρμοῦ καὶ πρὸ ἑκάστου τροπαρίου τὸ μεγαλυνάριον· Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην...εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια πρὸ*

τοῦ μεγαλυναρίου λέγομεν καὶ τὸ· Δόξα...καὶ τὸ· Καὶ νῦν...ὡς ἔθος. Εἶτα ἡ καταβασία· *Εὐαγγελίζου γῆ χαράν...* Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῶ...

Ἐξαποστειλάρια τὰ δύο τῆς ἑορτῆς· *Ἀγγελικῶν δυνάμεων...* καὶ· *Χαῖρε κατάρας λύτρωσις...* Εἰς τοὺς αἶνους, ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς· *Τῶν οὐρανίων ἀψίδων...* Ὁ Γαβριήλ τῇ Παρθένῳ... Ὁ συναΐδιος λόγος... δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· *Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον...* Καὶ εὐθύς χῦμα τό· *Σοὶ δόξα πρέπει...* ὁ δὲ ἱερεὺς τὸ· *Πληρώσωμεν...* Εἰς τὸν στίχον τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· *Τοῦ μεγαλαύχου Φαρισαίου...* δις καὶ τὸ μαρτυρικόν· *Μεγιστον ἀγῶνα ἠθλήσατε...* Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· *Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοί...* Εἶτα τὸ· *Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι...* τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· *Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον...* καὶ ἡ ἐκτενής. Μεθ' ἣν λέγει ὁ ἱερεὺς· *Σοφία...* Ὁ ὢν εὐλογητός... ὁ προσεστὼς τὸ· *Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...* καὶ γίνονται αἱ γ' μεγάλαι μετάνοιαι μόνον. Μετ' αὐτάς δὲ εὐθύς· *Δεῦτε προσκυνήσωμεν...* ἐκ γ' καὶ συναπτομεν τὴν α' ὥραν καὶ μετ' αὐτὴν ἀπόλυσις. Εἶτα δίδεται τὸ ἅγιον ἔλαιον, ψαλλομένων τῶν ἰδιομέλων τῆς ἑορτῆς, καὶ εἶτα τελεία ἀπόλυσις.

Ἐν ταῖς ὥραις

§ 1. Ἐν ταῖς ὥραις στιχολογοῦμεν τὰ καθίσματα αὐτῶν: ἐν τῇ γ' τὸ ΠΓ' κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου, ἐν τῇ ς' τὸ ΙΔ' κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου καὶ ἐν τῇ θ' τὸ ΙΣΤ' κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου. Λέγομεν δὲ, Δόξα... τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· *Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον...* Καὶ νῦν... τὸ θεοτοκίον τῆς ὥρας. Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον ἐκάστης τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· *Τῇ Ὑπερμάχῳ...* ποιοῦμεν δὲ ἐν ἐκάστη μετὰ τὸ· Ὁ Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς... τὰς γ' μεγάλας μετάνοιαι μόνον. Χῦμα δὲ λέγομεν τὸ· *Τὰ διαβήματά μου...* ἐν τῇ α' ὥρᾳ.

§ 2. Τῇ δὲ κε' τοῦ μηνὸς περὶ ὥραν τρίτην τῆς ἡμέρας σημαίνει, καὶ συναχθέντες ἐν τῷ ναῶ, λέγομεν ὡς ἀνωτέρω τὴν τριθέκτην, ἐν ἣ ἀναγινώσκομεν καὶ τὸ τροπάριον τῆς προφητείας καὶ τὴν προφητείαν τοῦ

Τριωδίου: *Κύριε ὁ Θεός μου, δοξάσω σέ...*(Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφάλαιον ΚΕ' 1-9). Ἀνάγνωσις δὲ γίνεται εἰς τὸ *Πάλιν χαρὰς εὐαγγέλια...* Καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ς' ὥρας, ἀπόλυσις.

§ 3. Περὶ δὲ ὥραν θ' τῆς ἡμέρας, σημαίνει καὶ συναχθέντες λέγομεν ὁμοίως τὴν θ' ὥραν· μετὰ δὲ τὰς γ' μεγάλας μετανοίας αὐτῆς, ἀναγινώσκουμεν χῦμα καὶ ἄνευ μετανοιῶν τοὺς μακαρισμούς, μετὰ τῶν τροπαρίων αὐτῶν καὶ τοῦ *Πιστεύω...* Τὸ *Ἄνες ἄφες, συγχώρησον... Πάτερ ἡμῶν... Ὅτι σοῦ ἐστίν...* καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς *Τῆ Ὑπερμάχῳ...* Τὸ *Κύριε ἐλέησον μ'.* Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ... καὶ αἱ γ' μεγάλαι μετάνοιαι. Εἶτα τρισάγιον, *Κύριε ἐλέησον ιβ'* καὶ αἱ εὐχαὶ *Παναγία Τριάς...* καὶ *Δεσπότη Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ...* καὶ γίνεται ἀπόλυσις μικρά. Εὐθύς δὲ ἀρχόμεθα τοῦ ἔσπερινου μετὰ τῆς λειτουργίας τῆς ἑορτῆς, ἄνευ στιχολογίας, ὡς κάτωθι.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Μετὰ τὴν ἀνωτέρω μικρὰν ἀπόλυσιν τῶν ὥρῶν, λαμβάνει καιρὸν ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος καὶ ἐνδύονται τὰς στολὰς αὐτῶν. Ἐξελθὼν δὲ ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον δεσπότη, καὶ ὁ ἱερεὺς: Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...* Ὁ δὲ πρωεστῶς τὸ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν...* ἐκ γ' καὶ ἀναγινώσκει τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν, μεθ' ὃν συνάπτῃ μεγάλη. Στιχολογία οὐ γίνεται, ἀλλ' εὐθύς ψάλλομεν τὸ *Κύριε ἐκέκραξα...* ἐν ᾧ ἰστώμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας *Νικῶν τὸν Τελώνην τοῖς παραπτώμασιν...* δις (ἄνευ μαρτυρικοῦ), τὰ γ' προσόμοια τοῦ Τριωδίου *Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Κράτος ἀπροσμάχητον... Δάκρυσι καθάραντες...* τῆς ἑορτῆς ἰδιόμελα γ' *Τῷ ἕκτῳ μηνὶ ἀπεστάλη ἀρχάγγελος... Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω... Ἰδοὺ ἡ ἀνάκλησις... δευτεροῦντες τὸ α', καὶ τὰ γ' προσόμοια τὰ ἀρχαγγέλου *Γαβριὴλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς... Τὸ μέγα μυστήριον τὸ πρίν... Φωτὸς ὢν ἀνάπλεως αἰεί...* Λέγομεν δὲ εἰς τὰ δύο τελευταῖα προσόμοια τοῦ ἀρχαγγέλου καὶ τοὺς στίχους τοῦσδε: **α'**. *Εὐλογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ β'*. *Ὁ ποίων τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα...* Εἶτα,*

Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· *Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ...*
 Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Τὸ Φῶς ἰλαρόν. Εἶτα τὰ ἀναγνώσματα
 τοῦ Τριωδίου μετὰ τῶν προκειμένων αὐτῶν: **α'**. *Εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ*
Νῶε...(Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφάλαιον Θ' 8-17), **β'**. *Στόμα συνετοῦ*
ἐγκωμιάζεται...(Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφάλαιον ΙΒ' 8-22), καὶ
 εἶτα τὰ δύο τῆς ἑορτῆς: **α'**. *Εἰσηλθε Μώσης...*(Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.
 Κεφάλαιον Γ' 2) καὶ **β'**. *Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ...* (Παροιμιῶν
 τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφάλαιον Η' 22). Μεθ' ἃ, εὐθύς μικρὰ συναπτῆ, *Τοῦ*
Κυρίου δεηθῶμεν... Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...Καὶ ψάλλομεν τὸν τρισ-
 ἄγιον ὕμνον. Εἶτα προκείμενον τοῦ ἀποστόλου, ἀπόστολος, ἀλλη-
 λουϊάριον καὶ εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, ἦτοι: Ἀπόστολος. Ὁ τε ἀγιάζων
 καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι...(Πρὸς Ἑβραίους. Κεφάλαιον Β' 11-18) καὶ Εὐαγγέλιον.
Συνέλαβεν ἡ γυνὴ Ζαχαρίου...(Κατὰ Λουκᾶν. Κεφάλαιον Α' 24-38). Καὶ
 καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ ἐξαιρέτως τὸ·
Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην... Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῶ... Κοινωνικὸν·
Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών... Εἶτα τὸ· *Εἶδομεν τὸ φῶς...* Πληρωθήτω...
Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...

Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν, γίνεται παράκλησις τοῖς ἀδελφοῖς μεγάλη·
 ἐσθίωμεν γὰρ ὀψάριον καὶ πίνομεν καὶ οἶνον εἰς δόξαν τῆς ὑπεραγίας
 Θεοτόκου.

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐσπέρας δὲ τῆς κε' περὶ ὥραν ια' τῆς ἡμέρας, λέγομεν τὸ μέγα
 ἀποδείπνον ἐν τῷ νάρθηκι χῦμα ἄνευ μετανοιῶν καὶ κανόνων. Πλὴν
 μετὰ τὸ· *Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶν*..εἰς τὸ τρισάγιον ποιοῦμεν τὰς γ' μικρὰς
 μετανοίας, καὶ ἀκολουθῶς χῦμα τὸ· *Κύριε τῶν δυνάμεων*...καὶ τὰ
 ἐφεξῆς. Μετὰ δὲ τὸ· Ὁ Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς...ποιοῦμεν τὰς τε-
 τυπωμένας ις' μετανοίας, μεθ' ἃς τὸ τελευταῖον τρισάγιον καὶ με-
 τανοίας μικρὰς γ', *Κύριε ἐλέησον* ιβ' καὶ αἰ εὐχαὶ Ἀσπιλε ἀμόλυντε...
 καὶ αἰ λοιπαί, μεθ' ἃς ἀπόλυσις. Καὶ οὕτω λήγει ἡ ἑορτὴ ἀποδιδομένη.

Τῇ δὲ κς' τοῦ μηνός, πρωΐ, πᾶσα ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου ὡς συνήθως· καὶ μόνον ὁ κανὼν τοῦ ἀρχαγγέλου λέγεται μετὰ τῶν τριωδίων, καὶ τὰ ἀπὸ γ' ᾠδῆς καθίσματα αὐτοῦ, οὐδὲν δὲ ἕτερον ἐκ τῶν τῆς ἑορτῆς.